

APURAHAHANKKEEN LOPPURAPORTTI HELSINGIN SANOMAIN SÄÄTIÖLLE

Hankkeen nimi

BOOMERIT! MEIDÄN ÄÄNEMME KUULUVIIN JA NÄKYVIIN - JÄLKES- TUTKIMUSHANKE

Myöntövuosi ja päivämäärä

15.12.2020: alkuperäinen rahoitus

20.9.2021: jatkorahoitus

Myönnetty summa

40 000 € (2020)

40 000 € (2021)

Hanke alkoi

1.2.2021

Hanke päättyi

31.3.2023. Tämän jälkeen hankkeen aikana kerättyä tutkimusdataa käytetään julkaisuissa ja esityksissä.

Tuotoksissa rahoittajaksi mainitaan myös Helsingin Sanomain Säätiö.

Hankkeeseen muualta saatu rahoitus

3000 € Björkqvist –rahasto Kangasala 5.2.2021

Vastuhenkilö

Niina Meriläinen (FT.) tutkija, Tampereen yliopisto, yhteiskuntatieteiden tiedekunta (SOC.)

Muut tutkijat/työryhmän jäsenet

Mukana n=343 ammattikoulujen opinnoissa mukana olevia sekä valmentavissa opinnoissa (TUVA, aikaisemmin VALMA) 16–29-vuotiaita nuoria. Nuoret toimivat vapaaehtoisina ja anonyymeinä kanssatutkijoina.

Tiivistelmä hankkeesta

Kaksivuotisessa ja monitieteellisessä kanssatutkimushankkeessa löydettiin valikoivia kehyksiä ja ymmärryksiä ammattiin opiskelevista nuorista. Tutkimus toteutettiin kanssatutkimuksena ja media-analyysinä. Tutkimuksessa kanssatutkijuudella tarkoitetaan tutkimusta, joka tehdään nuorten ja tutkijan kanssa yhdessä. Nuoret eivät ole tutkimuskohteita, vaan aktiivisia tutkijoita ja tiedontuottajia. Tutkimuksen laadullinen aineisto on kerätty n=9 sanomalehden verkkoarkistoista ja mikrofilmeiltä sekä n=343 nuorelta kanssatutkijalta 48=tutkimustyöpajassa n=6 paikkakunnalla helmikuun 2021-maaliskuun 2023 välisenä aikana. Tutkimusaineisto on suomenkielistä.

Helmikuussa 2021 käynnistyneessä JÄLKES-kanssatutkimushankkeessa keskityttiin ammattiin opiskelevien nuorten ja tuvalaisten (tutkintoon valmentava, sekä muissa valmentavissa opinnoissa olevien) todellisuuskäsityksiin muun muassa demokratiasta, eri medioista, heistä itsestään, tiedosta, totuudesta, yhteiskunnasta, osallistumisesta ja osallisuudesta sekä vaikuttamisesta. Lisäksi tutkittiin miten nämä teemat

ja nuoret itse näkyvät Helsingin Sanomissa, Aamulehdessä ja Pirkanmaan sekä muiden alueiden paikallislehdissä vuosien 2010–2020 välisenä aikana. Tutkimushankkeen edetessä mukaan otettiin sosiaalisen median eri alustat ja pelit sekä näissä esiintyvät todellisuudet.

Hankkeen keskiössä oli tutkia yhteiskunnan laajoja valtasuhteita, ja miten eri mediat kehystävät nuoria kanssatutkijoita yhteiskunnassa. Nuoret kanssatutkijat tuottivat laadullista tutkimusdataa mutta myös analysoivat sitä. Nuoret kanssatutkijat analysoivat heitä käsitteleviä, eri medioista (myös sosiaalisesta mediasta) löytyneitä, kehyksiä kriittisen medialukutaidon ja tiedon jäsentelyn kautta. Tämän lisäksi Meriläinen keräsi laadullista ja määrällistä tutkimusdataa nuorten luona, ja sanomalehtien verkkoarkistojen ja mikrofilmien kautta. Sanomalehdistä saatu tutkimusaineisto kerättiin verkkoarkistoista käyttäen hakusanoja ammattikoulu, ammattikou, ammattik, ammatti-opisto, ammatti-op, ammattiopisto, ammattiop, ammattiin opiskeleva, ammattiin opiskele, ammattiin opiskel, ammattikoululainen, amis, “paikallisen ammattikoulun nimi”, ja nuori ammat. Mikrofilmeiltä kerätty aineisto saatiin käymällä läpi kaikki yksittäisten mikrofilmien sisältämät sanomalehdet, etsien ammattiin opiskeleviin keskittyviä julkaisuja. Mikrofilmeissä ei ole etsi-toimintaa, joten kaikki julkaisut oli käytävä läpi.

Hanke toteutettiin teoreettis-empiirisen tutkimuksen kautta. Tutkimus sijoittui viestintä- media- sekä valtasuhdetutkimuksen kenttien risteyskohtiin.

JÄLKES-tutkimushanke vastaa seuraaviin tutkimuskysymyksiin:

1. Minkälaisia käsityksiä ammattiin opiskelevilla nuorilla on itsestään, heidän maailmoistaan, elämästään, osallistumisesta, osallisuudesta ja demokratiasta sekä totuudesta ja uutisista?
2. Minkälaisia käsityksiä ammattiin opiskelevien nuorten maailmoista, heistä, totuuksista, medioista, elämästä, osallisuudesta, osallistumisesta, ja demokratiakäsityksistä sekä tiedosta ja uutisista esiintyy valituissa medioissa vuosina 2010–2020?
3. Miten nuoret arvioivat median välittämiä käsityksiä liittyen heihin, heidän maailmoihinsa ja elämäänsä, osallisuuteensa, osallistumiseen ja demokratiakäsityksiin?
4. Miten, jos olleenkaan, tutkimusdatasta löydetty narratiivit eroavat toisistaan ja mikä voisi selittää tätä?

Hankkeen tavoite

Hankkeen tavoitteena oli löytää ja avata ammattiin opiskelevien nuorten maailmoja ja ymmärtää miten ne ovat rakentuneet sekä kehystyneet eri medioissa. Lisäksi tavoitteena oli tutkia miten eri mediat ovat kehystäneet ammattiin opiskelevat vuosien 2010–2020 välisenä aikana. Tutkimuksen keskiössä oli löytää mahdolliset valtasuhteet eri medioiden ja nuorten välillä. Tavoitteena oli kiinnittää kehystämisen luodut ymmärrykset osaksi vallankäytön ja yhteiskunnan valtarakenteiden tutkimukseen.

Tavoite saavutettiin (asteikolla 1–5; 1=huonosti, 5=erinomaisesti)

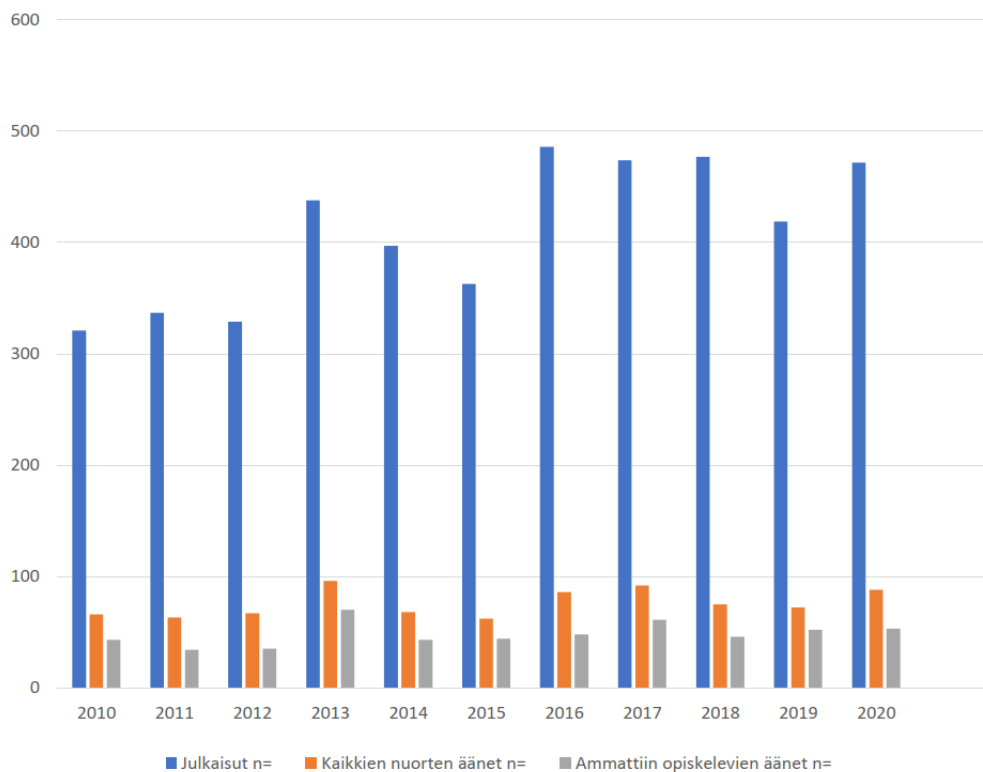
4. Korona vaikutti tiedonkeruuseen koulujen ollessa kiinni ja mikrofilmien saannin vaikeuteen.

Keskeiset tulokset

Tulosten saamiseksi oli keskeistä toteuttaa kanssatutkimus nuorten ammattiin opiskelevien parissa.

Kanssatutkimus toteutettiin helmikuun 2021 ja maaliskuun 2023 välisenä aikana. Kanssatutkimukseen osallistui n=343 nuorta n=48 tutkimustyöpajassa Länsi- Keski- ja Itä-Suomessa kasvukeskuksissa ja pienillä paikkakunnilla. Tutkimustyöpajat kestivät n=35 minuutista n=4 tuntiin. Kanssatutkijat osallistuivat tutkimukseen anonyymeina ja vapaaehtoisina kanssatutkijoina. Työpajat toteutettiin ammattikoulujen toimipisteissä lukujärjestyksen puitteissa klo 8-16:00 välisenä aikana. Analyysiin valikoitui myös n=4513 sanomalehtijulkaisua vuosien 2010-2020 väliseltä ajalta n=9 sanomalehdestä. Näissä julkaisuissa nuorten,

16-29-vuotiaiden, ääni kuului n=835 julkaisussa, ja ammattiin opiskelevien ääni n=412 julkaisussa. Ammattiin opiskelevien ääni kuului suoraan 9,1 % julkaisuista, kaikkien nuorten ääni kuului 18,5 % julkaisuissa.

Taulukko 1. Nuorten äänet media-aineiston julkaisuissa vuosina 2010-2020

Jos julkaisujen antaman tiedon perusteella pystyttiin päättelemään nuoren opiskelevan ammattikoulussa, TUVA:ssa tai juuri valmistuneen sieltä, nuoren ääni laskettiin kuuluvan ammattiin opiskelevalle ja/tai tuvalaiselle. Jos näin ei voitu päätellä, ääni kuului nuorelle, ei spesifisti ammattiin opiskelevalle, vaan esimerkiksi lukiolaiselle, koulun ulkopuolella ja työelämässä olevalle tai korkeakouluopiskelijalle. Nuorten ääni kuului harvoin julkaisuissa, joissa käsiteltiin nuoria ja nuoria ammattiin opiskelevia. Heidän äänensä oli usein häivytetty kokonaan pois, vaikka julkaisu keskittyi ammattiin opiskeleviin. Syitä tähän voi vain arvailla, ja se on seuraavan tutkimuksen fokus.

Kanssatutkijat todensivat eri medioiden mielipidevaikuttamisen. Sanomalehdillä, kuten Helsingin Sanomilla, koettiin olevan suuri rooli suomalaisessa yhteiskunnassa, mutta vain aikuisten piirissä. Nuorten mukaan, se, mitä uutisoidaan totuutena eri medioissa, siirtyy tietona ihmisten mieliin, jos uutisointia uskotaan. Tämä vahvistaa agendojen siirtymisen ja omien uskomusten teoreettisia löydöksiä. Eri medioiden sisältöihin uskotaan, jos kehukset ovat samansuuntaisia kuin, omat ajatukset ja uskomukset. Tämä vahvistaa transfer of agendas – teoriakehystutkimusta omien / oman ryhmän arvojen ja /tai ryhmäpaineen vaikutuksesta totuuksien muokkaamisessa. Eräät kanssatutkijat toivoivat yhteistyötä sanomalehtien ja nuorten välillä eri

paikkakunnilla. Nuoret olivat valmiita tekemään julkaisuja ja tulemaan haastateltavaksi, sillä ehdolla että heitä ei ”dissata” tai haukuta tyhmiksi. Eräs kanssatutkija toivoi Helsingin Sanomilta erityistä Nuorten Lehteä, jolloin nuoret alle 25-vuotiaat saisivat suunnitella ja toteuttaa Lehden sisällön.

Ammattikoulutus ja ammattiin opiskelevat näkyivät kaikissa sanomalehdissä, mutta pääsivät ääneen vain harvoin. Kaikki sanomalehdet kuvasivat nuoria ammattiin opiskelevia samansuuntaisesti, samanlaisin kehyksin. Paikallisesti nousivat esiin esimerkiksi kauneus- ja urheilukilpailuissa sekä Taitajat-kisoissa menestyneet paikalliset nuoret ammattiin opiskelevat. Laajemmin ammattikoulutus kehystyi nopeaksi tieksi työelämään ja työpaikkaan. Sanomalehtien perusteella ammattiin opiskelevat kehystettiin usein kasvottomina duunareina, resurssina yritys-elämälle, jota koulutetaan ei nuorten toiveiden, vaan yritys-elämän tarpeiden perusteella. Nuorista puhutaan mutta he eivät kuulu. Nuoret ammattiin opiskelevat eivät, joitain poikkeuksia lukuun ottamatta, näkyneet työelämään liittyvissä yhteiskunnallisissa teemoissa, kuten esimerkiksi vaikuttamisessa ja osallistumisessa, palkkaneuvotteluissa tai työhyvinvoinnin ja ammattiyhdistysliikkeen kautta. Sen sijaan nuoret näkyivät, kun sanomalehtijulkaisujen aiheina oli ammattikoulutuksen arvostus, tuleva työelämä tai ammattitaidon arvostus. Useiden sanomalehtien pääsivuilla oli uutisia abiturienttien lakkiaisista ja vasta sisäsivuilla ammattikouluista valmistuneista nuorista. Sanomalehtidatan perusteella, menneenä vuosikymmenenä, ammattiin opiskelevat ovat pääosin hiljainen kasvoton duunari ilman muita identiteettejä. Eräässä sanomalehdessä nähtiin jopa huonona omien siipien kokeilu ulkomailla. Toisaalta joissain sanomalehdissä nostettiin myös esiin lukiolaisten ja ammattiin opiskelevien onnistuneet yhteistyöt, mutta nämä artikkelit olivat vähemmistössä.

Nuorten kanssatutkijoiden tuottamasta aineistosta nousevat kehykset eivät liity ainoastaan työelämään, ammattiin opiskeluun vaan nuoruuteen ja siihen, että näyttävät fyysisesti erilaiselta, kuuluvat vähemmistöön tai ovat aatemaailmoiltaan erilaisia kuin ympärillä olevat nuoret. Kanssatutkijat sanoivat, että sanomalehdillä on tarve kehystää ammattiin opiskelivat huonovointisina, jotta voivat ylläpitää todellisuutta, jossa he eivät ole tulevaisuuden vaikuttajia ja tekijöitä, vaan huonovointisia duunareita. Nuoret pitivät sanomalehtien ja suomalaisessa yhteiskunnassa ylläpidettävää ”amisvastaisuutta” normaalina, mutta todellisuutena, josta on päästävä eroon. Kanssatutkijat nostivat esiin tarpeen pitää ”pieniä ihmisiä” maassa, jotta toisia voidaan korottaa.

Kanssatutkijat korostivat, että terveyden ja hyvinvointiin liittyvät kehykset eivät linkity ammattiin opiskeluun, vaan nuoruuteen. Esiin nousivat esimerkiksi transnuorten ja kiusattujen nuorten suuri epätoivo omasta terveydestä ja hyvinvoinnista, ja pienten paikkakuntien nuorten yksinäisyys ja työpaikkojen katoaminen. Suurin osa kanssatutkijoista kertoivat, että uupuminen, useat terveysongelmat ja eri medioista, myös sosiaalisesta mediasta, tulevat kehonkuva- ja laajat ulkonäköön ja opiskeluun liittyvät paineet, sekä hoitoon pääsyn kalleus ja pitkät hoitojonot olivat suurimmat syyt henkiseen ja fyysiseen pahoinvointiin sekä mielenterveysongelmiin Suomessa. Ratkaisuksi kanssatutkijat kuuluttivat aikuisilta ja eri medioilta suurempaa välittämistä, ammattiin opiskelijoiden jatko-opintoihin kannustamista, sekä yhteiskunnan arvojen uudelleen järjestämistä. Huonovointisuus liittyi siis useaan eri alueeseen, ei ”amislaisuuteen”, kuten media heidät kehystivät.

Ammattiin opiskelevien näkemykset vahvistavat media-aineiston analyysia. Nuorten kanssatutkijoiden mukaan ammattikoululaisuus kehystää heidät toisiksi, others, suomalaisessa yhteiskunnassa. Nuoret ovat kuitenkin aktiivisia kasvokkain- ja digitaalisessa maailmassa. Nuoret kertoivat muun muassa olevansa aktiivisia keskusteluissa, mielipidevaikuttamisessa ja arkisissa toimissa kavereiden kanssa, jopa uskonnollisissa yhteisöissä. Osa nuorista oli aktiivisia myös nuorisovaltuustoissa ja poliittisissa liikkeissä vasemmistosta, vihreisiin ja äärioikeistoon. Osa vastusti väkivaltaa, mutta joukossa oli mukana heitäkin,

jotka odottivat tappeluita ja kantoivat nyrkkirautoja. Kanssatutkijoita kiinnostivat opiskelijoiden oikeudet, terveys ja hyvinvointi, eläinoikeudet, vähemmistöt, transnuorten, naisten ja vähemmistöjen oikeudet, ilmastonmuutos ja bensiinin hinta sekä pikkukuntien elävöittäminen. Osa halusi trollata muita ja katsoa ”roskaa netistä.” Myös koko Suomen asuttaminen, oma tulevaisuus, 2. asteen koulutus, hallituksen päätökset, lihantuotannon eettisyys sekä Ukrainan sodan vaikutukset olivat keskeisiä teemoja. Esikuvina toimivat muun muassa eri poliitikot, influensserit, somettajat ja ystävät. Lisäksi nuoret painottivat, että he opiskelevat paljon, tuottavat dokumentteja ja tietosisältöä sosiaalisen median eri alustoille, ovat tulevaisuudessa vastuussa ihmishengistä ja lasten kasvatuksesta sekä autojen ja talojen turvallisuudesta, ja tekevät tulevaisuudessa vastuullista työtä, mutta eivät saa heille kuuluvaa arvostusta. Toisaalta eräät nuoret myös pohtivat, onko ammattikoulussa saatavilla asiantuntevaa koulutusta, ja tulisiko koulutuksen vaihtelevaa laatua uutisoida laajemmin.

Nuorten kanssatutkijoiden tuottaman sekä eri medioista saadun tutkimusdatan perusteella voidaan nähdä suuri ulossulkevuus suomalaisessa demokraattisessa yhteiskunnassa. Tätä vahvistetaan valikoivalla kehystämällä ja sanavalinnoilla, alleviivaten kielen valtaa ja valikoivaa kehystämistä. Ammattiin opiskelevat nähdään harvoin muuna kuin ”duunareina”. Heistä puhutaan mutta heitä ei laajasti kuultu. Nuoret ammattiin opiskelevat ovat näkyviä näkymättömiä sanomalehtien palstoilla, mutta elävät täysivoimaisesti sosiaalisen median eri alustoilla ja kasvokkain maailmassa. Siellä vaikutetaan ja ollaan aktiivisia. Siellä ”amis” ei ole kehys, vaan osa nuoruutta ja nuorta. Perinteinen printti- ja uutismedia eivät kuulu keskeisesti nuorten elämään. Nuoret saavat haluamansa tiedot, uutiset ja viihteen sosiaalisen median eri alustoilta ja Internetistä sekä läheisiltään. Nuoret ovat sisällöntuottajia, vaikuttajia sosiaalisen median eri alustoilla ja Internetissä. Sanomalehtien sisällöt tavoitetaan klikkeinä esimerkiksi Instagramin kautta.

Sosiaalisen median eri areenoilla ja Internetissä nuoret eivät ole toiseutettujen kehysten passiivisia kohteita. Silti, pelko on läsnä nuorten elämässä sekä perinteisessä printti- ja uutismediassa, että Internetissä ja sosiaalisen median eri alustoilla. Osa nuorista kanssatutkijoista ei joko kiinnostanut tai heitä pelotti dialogi perinteisen printti- ja uutismedian sekä toimittajien kanssa. He pelkäsivät kiusaamista ja sitä, etteivät he osaa käyttää ”oikeaa kieltä”.

Nuoret kokivat, että heidät suljetaan pois ”älykkäistä nuorista” ja ”kaikista nuorista” koska he ovat ”amiksia” ja ”palikka-valmalaisia”, etenkin verrattuna lukiolaisiin. Ammattikoululaisuuden koettiin tyypistävän heistä pois kaikki muut identiteetit ja ihmisyyden osa-alueet, varsinkin sanomalehdissä. Tämä osaltaan loi heille pakotetun identiteetin ja paikan sekä taakan kannettavaksi, mitä he joutuvat kantamaan myös opintojensa päätyttyä. Muiden kehystämää identiteettiä toistetaan läpi yhteiskunnan, koulussa, mediassa ja osin kodissa. Nuoret kanssatutkijat eivät näe itseään siinä valossa, mihin eri mediat heidät kehystävät. Ammattikoulu tai valmentavat opinnot ovat heille oikea paikka, samalla kun he painottavat olevansa ”muutakin kuin amiksia.”

Osallistuminen, osallisuus ja vaikuttaminen olivat osa kanssatutkijoiden elämää. Nuorilla oli useita osallistumisen ja vaikuttamisen tapoja, kuten aktivismi, mielenosoitukset, adressit, oman esimerkin näyttäminen, pohdinnat ja keskustelut sosiaalisessa mediassa, pelaaminen, tiedonhaku ja jakaminen, kavereiden kanssa käydyt pohdinnat ja kulutusikäytyminen. Osa nuorista osallistuminen ja vaikuttaminen eivät kiinnostaneet. Nuoret kokivat voivansa osallistua ja vaikuttaa monin tavoin, kunhan ovat vanhempia, eli yli 18-vuotiaita. Leimaantumisen pelko oli suuri. Kanssatutkijoiden mukaan heidän pitää olla varovaisia, sillä yhteiskunnallisia ja poliittisia mielipiteitä ei voi aina sanoa, koska tämä johtaa kiusaamiseen, häirintään ja väkivaltaan. Lisäksi ns. ”väärät mielipiteet” voivat estää työnsaannin. Kaikki nämä johtavat hiljenemiseen ja itsensensuuriin.

Luotettavimmiksi tiedon ja uutistenlähteiksi mainittiin Instagram, TikTok, Snapchat sekä Iltasanomat ja Iltalehti. Perinteinen uutismedia nousi myös mukaan, mutta ei siinä suuruudessa, kuin sosiaalinen media ja iltapäivälehdet. Helsingin Sanomat koettiin ”vanhusten” lehdeksi. Osa pohti uutismedioiden luotettavuutta, sillä ne nähtiin sekä oikeiston että vasemmiston propagandana. Tiedettä ja tiedelehtiä sekä kirjastoja arvostettiin. Lisäksi erilaiset vaikuttajat ja aktiiviset somettajat nousivat listalle luotettavien uutisten ja tiedon lähteinä. Tiedon ja uutisten lähteiden luotettavuus oli täysin sidottu henkilön omiin uskomuksiin ja arvokehystämiseen. Uutismedioiden ja sosiaalisen median alustojen ja Internetin sivustojen välillä liikuttiin tottuneesti. Otsikot, kuvat ja henkilökohtaisesti kiinnostavat ilmaiset olivat mielenkiinnon herättäjiä. Jos kaveri laittoi linkin WhatsAppissa tai Snapchatissa, niin uutinen yleensä luettiin. Tiedon todellisuus varmennettiin sosiaalisen median eri alustoilta ja Internetistä. Osa kanssatutkijoista pohti, ovatko isot mediatalot ”hallitsevan luokan” propagandan välineitä, ja miksi tiedosta tulisi maksaa. Osa taas pohti tekoälyn ja algoritmien valtaa tiedon ja uutisten välityksessä. Osa kanssatutkijoista halusivat nostaa esiin luotettavan tutkivan journalismin ja tieteen tärkeyden. Toimittajatkin ovat ihmisiä eikä vastakkainasettelua tule rakentaa.

Vaikka somesisältöihin suhtauduttiin varauksella, siellä ”olivat kaikki.” Internetin ja sosiaalisen median eri alustat olivat merkityksellisiä alustoja kohdata ihmisiä ja kuulla heidän ajatuksiaan suoraan heiltä, ohi perinteisen median oletetun sensuurin. Osa kyseenalaisti sosiaalisen median eri alustoja ja niiden sisältöjä. Ne olivat pahoinvoinnin paikkoja. Siellä muokattiin kuvia, lähetettiin alastonkuvia, kiusattiin ja valehdeltiin. Tämä aiheutti jatkuvaa pahoinvointia, kiusaamista, syömishäiriöitä ja (mielen)terveysongelmia. Siellä joutui myös tekoälyn valtaan.

Nuorilla kanssatutkijoilla oli myös paljon unelmia, haaveita ja tulevaisuuden suunnitelmia. He nauttivat harrastuksista, halusivat jatko-opiskella ja pelastaa maailman sekä rakastaa. He kritisoivat aikuisia ja tiesivät, että nuorilla on ratkaisut tulevaisuuden ongelmiin. He ovat aktiivisia useissa yhteiskunnallisissa teemoissa. Osa nuorista otti asiakseen vastustaa ilmastonmuutoksen vastustamista ja bensan hinnan korotusta. Nuorten lokerointi aktivisteihin ja ei-aktivisteihin ärsytti nuoria. Eräs nuori nosti esiin Black Lives Matter -liikkeen tärkeyden, samalla kun toinen vaati translain uudistamista ja kolmas syytti Sanna Marinin hallitusta Suomen demokratian murentamisesta. Seuraavassa työpajassa käsitelimme naisvihaa ja feminismin olemista osa marxismia. Eräät kanssatutkijat painottivat politiikan olevan tylsää ja kaukaista, kun taas toiset nostivat esiin oman aktiivisuutensa, kansalaisaktivismin tärkeyden maailman muuttamisessa kestävämpään suuntaan. Yksikään tutkimustyöpaja tai nuori kanssatutkija ei ollut kuin toinen: kaikki olivat yksilöitä omine ajatuksineen ja kehyksineen.

Tutkimustulosten perusteella perinteisellä uutismedialla ei ole portinvartijan asemaa kanssatutkijoina toimineiden ammattiin opiskelevien nuorten keskuudessa. Nuoret kokevat, että he saavat vain vähäistä arvostusta perinteisessä mediassa, joten miksi vaivautua kuluttamaan sitä. Samalla perinteinen media koettiin vaikuttavan etenkin yli 40-vuotiaiden mielipiteisiin nuorista ammattiin opiskelevista. Nuoret itse elävät sosiaalisen median areenoilla, ollen aktiivisia jäseniä Suomessa. Nuoret liikkuvat tottuneesti Instagramin, Snapchatin, TikTokin ja Iltalehden välillä, peläten kiusaamista ja väkivaltaa mielipiteidensä ja identiteettiensä takia.

Tutkimuksen mukaan nuorten ammattiin opiskelevien ja virallisen Suomen sekä perinteisen median välissä on syvä kuilu. Mitä tämä tarkoittaa, kun nuorten elämään tulee toimijoita, kuten vaikuttajia sosiaalisen median eri alustoilla ja Internetissä, jotka toivottavat nuoret tervetulleeksi tasavertaisina ilman halveksuntaa. Mitä mahdollisuuksia tämä tarjoaa informaatio-operaatioille ja vaikuttamisyrityksille? Tätä tutkimme

seuraavaksi.

Hankkeen julkaisut, artikkelit ja kirjoitukset (myös linkit)

Meriläinen (tulossa 2024: vertaisarvioinnissa)

Meriläinen (tulossa 2024: vertaisarvioinnissa)

Meriläinen yms. (2023: tulossa elo-joulukuussa)

Meriläinen yms. (2023: tulossa kesä-heinäkuussa)

Meriläinen, N. & Ågren, S. (2022) Ammattiin opiskelevat ja hyvä elämä: työntekijyyttä vai jotain ihan muuta? Nuorisotutkimus, 40(4), 3–23. <https://journal.fi/nuorisotutkimus/article/view/125701>

Meriläinen, N., Hiljanen, M. & Rautiainen, M. (2022) Monen kerroksen nuoria. Poliitikasta.fi. <https://politiikasta.fi/monen-kerroksen-nuoria/>

Meriläinen, N. & Nousiainen, S. (2022) “Jutussa ei minusta välity yhtään todellisuus ammattikoululaisista.” Mitä ammattikoululaiset ajattelevat mediasta?. <https://www.tuni.fi/alustalehti/2022/03/03/jutussa-ei-minusta-vality-yhtaan-todellisuus-ammattikoululaisista-mita-ammattikoululaiset-ajattelevat-mediasta/>

Meriläinen, N. (2022) Meriläinen, N. (2022) “I find this really entertaining” – first look of the relationship between vocational school students and various media. On the Horizon, 30(2), 57–81. <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/OTH-06-2021-0069/full/html>

Meriläinen, N. (2021) “My Participation is Often Dismissed”: How Vocational School Students Participate in Society. Teoksessa: *Teaching Civic Engagement Globally*. Eds. Matto, E., C., McCartney, A, R, M., Bennion, E, A., Blair, A., Sun, T. & Whitehead, D, M. American Political Science Association, New Hampshire: Washington, 359-373. <https://web.apsanet.org/teachingcivicengagement/wp-content/uploads/sites/9/2021/09/Teaching-Civic-Engagement-Globally.pdf>

Pietilä, I., Meriläinen, N., Varsaluoma, J., & Väänänen, K. (2021). Understanding youths’ needs for digital societal participation: towards an inclusive Virtual Council. Behaviour & Information Technology, 40(5), 483-496. <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/0144929X.2021.1912182>

Meriläinen, N. (2021) ”Ajelehtivat nuoret ja heidän ongelmansa”- miten media kehystää ammattiin opiskelevia? ”Ajelehtivat nuoret ja heidän ongelmansa”- miten media kehystää ammattiin opiskelevia? [”Ajelehtivat nuoret ja heidän ongelmansa”- miten media kehystää ammattiin opiskelevia?](https://www.tuni.fi/alustalehti/2021/03/03/ajelehtivat-nuoret-ja-heidan-ongelmansa-miten-media-kehystaa-ammattiin-opiskelevia/) (tuni.fi)

Meriläinen, N. (2021) Mitä ammattiin opiskelevat ajattelevat vaikuttamisesta? Alusta!. [Mitä ammattiin opiskelevat ajattelevat vaikuttamisesta? | tuni.fi/alustalehti](https://www.tuni.fi/alustalehti/2021/03/03/mita-ammattiin-opiskelevat-ajattelevat-vaikuttamisesta/)

Ågren, S., Meriläinen, N. & Järvinen, K-M. (2021) Nuorten monenlaiset osallistumisen tavat – kokemuksia työpajan toteuttamisesta Tutkijoiden yössä. A-Y blogi. <https://www.allyouthstn.fi/nuorten-monenlaiset-osallistumisen-tavat-kokemuksia-tyopajan-toteuttamisesta-tutkijoiden-yossa/>

Erinäisiä blogitekstejä ammattikoulujen Intra-verkoissa vuosina 2021-2023.

Esitelmät tieteellisissä konferensseissa ja yhteiskunnallinen näkyvyys

Meriläinen, N. (2023) Mikä vitut**a -ilta Äänekoskella. Kutsuttu panelisti. Kaupungin järjestämä tilaisuus. 22.3.2023.

Meriläinen, N. (2023) Mikä vitut**a vaaleissa -paneeli. Kutsuttu panelisti. Kokoomusnuorten järjestämä tilaisuus Vapriikissa. 18.3.2023.

Meriläinen, N. (2022) "I find this really entertaining" – First look of the relationship between vocational school students and various media. ECPR (European Consortium for Political Research) General Conference 2022, Innsbruck, Austria. <https://ecpr.eu/Events/Event/PaperDetails/62557>

Meriläinen, N. (2022) Explorative co-research with young people. ECPR General Conference 2022, Innsbruck, Austria. <https://ecpr.eu/Events/Event/PaperDetails/63525>

Meriläinen, N. (2022) "Arvostakaa ihmisiä, eikä sen papereita" - Eriävät todellisuudet syntyvät opiskelupaikan valinnan seurauksena. Poliitiikan tutkimuksen päivät, Helsinki.

Meriläinen, N. (2022) ""The Problems of the drifting young people" – framing of vocational school students as change makers in the Finnish media. PSA (Political Science Association) 72nd Annual Conference. Verkossa.

Ajatuspaja Visio. (2021) Internet turvallisena tilana. Kenen on helppo keskustella internetissä, kuka taas ei uskalla puhua? <https://ajatuspajavisio.fi/ajankohtaista/vihrea-tuuma-podcast-jakso-4- internet-yhteisena-tilana/>

Meriläinen, N. (2021) "My Participation is Often Dismissed" - Power Relations in Vocational School Students' Participation in Society. Panel: Do It Yourself – Youth Civic Participation and New Types of Action. ECPR General Conference 2021. <https://ecpr.eu/Events/Event/PaperDetails/57211>. Verkossa.

Meriläinen, N. (2021) Vocational school students: My Participation is Often Dismissed. APSA (American Political Science Association) Annual Meeting & Exhibition. Panel: Youth Experts in Societal Change Processes. Division 10: political science education. Global civic engagement education: ideas, directions, and calls for action. Verkossa.

Meriläinen, N. (2021) Ajelehtivat nuoret - ammattiin opiskelevat Suomessa ja eri medioissa. Nuorisotutkimuspäivät. Verkossa.

Meriläinen, N. (2021) "Ajelehtivat nuoret ja heidän ongelmansa"- miten ammattiin opiskelevat kehystetään yhteiskunnassa. Kasvatustieteen päivät. Sessio 4B, Demokratian ja kasvatuksen suhde uusin silmin. Verkossa.

Hankkeen saama medianäkyvyys (lehtikirjoitukset, tv- ja radio-ohjelmat, muu medianäkyvyys)

Hankkeella ja tutkijalla on Twitter-tilit medianäkyvyyden varmistamiseksi. Twitter: @Niimerila ja @JLKES1

Kommentit Helsingin Sanomat

-jutussa: <https://www.hs.fi/tiede/art-2000008774967.html>

Hankkeessa syntyneet tutkimusaineistot

Laadullinen ja määrällinen tutkimusaineisto säilytetään tutkijan työkoneella ja lisämuistilla. Muilla ei ole pääsyä aineistoon. Kanssatutkijoiden nimi- tai muita tunnistetietoja ei kerätty anonyymiteetin turvaamiseksi hankkeen aikana.

Aineistojen tallennuspaikka mahdollista jatkokäyttöä varten

Teoreettis-empiiristä tutkimusaineistoa käytetään HS-Säätiön rahoituksen jälkeen tutkimuksessa. Tutkimusaineisto säilytetään anonyymina Niina Meriläisen muistitikuilla ja työkoneella.